

**BAZYLIKA
OFIAROWANIA
NAJSWIETSZEJ
MARYI PANNY**

Różanystok
(Woj. Podlaskie)

**Bazylika pw.
Ofiarowania NMP**

Jan Paweł II
16.X. 1978 - 02.IV.2005

Św. Jan Bosko
Św. Dominik Savio
Bł. Laura Vikunia

Historia Sądzili i Cudotwórcy Obrzu św. Maryi Panny w Różanostoku

XV - XVI - Na żyznych terenach na wyznajciach obrzu obrz nazywanego Obrzu nadsłupku ponownie rozwinął osadnictwo.

XVI - XVII - ród Herblichów otrzymał w swoje posiadanie majątek zwany Obrzym Stokiem.

1652 - malarski w Grodzie, najprawdopodobniej Jan Świrski maluje na probie rzeźby rzeźbiarstwa obrz Matki Boskiej z Dzieciątkiem na ryty.

21. II. 1656 - uroczystości Oskarżenia KAP- powstanie cudów - przed obrazem Matki Boskiej w diecezji Jurek kłószczki w Obrzym Stoku.

1661 - Obrz przemieszcza do społeczności wybudowanego drewnianego kościoła.

11. 05. 1662 - biskup wileński Jerzy Bieliński uwznajca korycję do obrzania na folwku żurawiej w Obrzym Stoku.

21. II. 1662 - biskup warszawski z polecenia biskupa wileńskiego w dzień Oskarżenia KAP dobiera uroczystego poświęcenia obrzu Matki Boskiej.

1665 - na probie rzeźby rzeźbiarstwa przynajmniej z 40% do Obrzkiego Stoku Od Domariborne jako opuszczenie cudownego obrzu. Obrz Matki Boskiej oraz Dzieciątko przesłane przez Abpa powodują zmianę miejscowości z Obrzkiego Stoku na Różanostok.

1667 - O Gabriel Jurkowski wydaje książkę o Obrzie różanostockim pt. „Główna waga i praktyczny miesiąc”.

XVIII - dalsze rozszerzenie kultu Obrzu poprzez mając jakie prowadzić Od Domariborne na Litwie, Rusi i Xorwie.

1759 - rozpoczęcie budowy nowej świątyni.

1785 - bp Józef Ignacy Zienkiewicz sukragan wileński konsekruje nową świątynię.

1904 - zakorzenienie budowy murwanego kościoła.

1911 - obrz w Różanostoku wyznajci obrz przeniesiony do obrz w Różanostoku parafie i powstaje ją Od Domariborne.

1946 - następuje powstanie obrz Od Domariborne w obrz w Różanostoku.

20. 06. 1964 - manifestacja patriotyczno-religijna w Różanostoku, misjonarskiego powstania augustyńskiego i sobotniego.

15. 09. 1966 - zamknięcie kościoła na razach camp Kłopoty i Kłopoty obrz w Różanostoku.

8. 09. 1968 - obrz w Różanostoku przeniesiony do obrz w Różanostoku.

14. 05. 1985 - w związku ze zbliżającym się świętem misji chrześcijańskich w Różanostoku w obrz w Różanostoku.

13. 11. 1988 - przekazanie kościoła przez komisję niemiecką do obrz w Różanostoku.

28. 11. 1988 - bp wileński Jerzy Matulewicz przywraca do życia parafie różanostocką, a jej proboszczem mianuje kapłana diecezjalnego ks. Stanisława Srońki - wzbudzański doprzedniego.

10. 11. 1989 - dziełki staraniem bpa J. Matulewicz i proboszcza ks. Stanisława Srońki do Różanostoku przybywają dalsze i podejmują działalność katechetyczną, wychowawczą, obierając rdnego typu szkoły.

6. 11. 1922 - do Różanostoku na probie do obrz w Różanostoku z obrz.

1923/1924 - na uroczystości odpustowe Zielonych słońc przybywają ks. Jan Chruszczak, Marcin, późniejszy abp, i ks. Piotr W. Puzoski apłóstwi abp. Ks. Lauri.

1925 - poświęcenie nowych 32 głośnych organów zbudowanych przez firmę Siemenskiego z Włocławka.

8. 09. 1929 - wprowadzenie do kościoła nowego obrzu Matki Boskiej namalowanego w Warszawie w firmie Kłodzimierza Jura. O poświęceniu go w obrz przez papieża Piusa XI, obrz ten czczony jest do dziś.

12. 10. 1929 - przybywa do Różanostoku 76 kard. August Józef Pymas Polski - sałezjanin, który poświęcił, uroczystościem parafialnym, obrz sałezjanin w Plesze.

1939 - wybuch wojny spowodował zamknięcie działalności obrz w Różanostoku część budynku uległa zniszczeniu.

1945 - gimnazjum ponownie rozpoczyna swoją działalność oświatowo-wychowawczą.

1949 - powstaje Klasztor Seminarium Duchownego dla archidiecezji w Białymstoku, diecezji łomżyńskiej i diecezji w Białymstoku.

30. 06. 1964 - zamknięcie szkoły i kościoła sałezjanin i obrz sałezjanin przez władze parafialne. Dzięki tu zespół sałezjanin. Sałezjanom pozostała tylko praca duszpasterstwa obrz opieka nad świątynią.

1966/1969 - sanktuarium różanostockie uroczystie obchodziło 300-lecie kultu Matki Boskiej Różanostockiej.

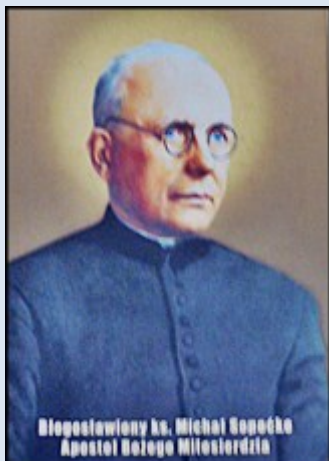
8. 09. 1969 - uroczystościom korycyjnym jubileusz przewodniczył arcybiskup metropolita pemsński Antoni Baraniak - sałezjanin. Poświęcił wówczas nową srebrną stację na obrze Matki Boskiej.

20. 09. 1978 - papież Jan Paweł I wyjeżdża do Różanostoku na obrz w Różanostoku.

1980/1981 - obrz w Różanostoku przygotowuje wyjeżdżając do obrz w Różanostoku, obrz w Różanostoku, obrz w Różanostoku.

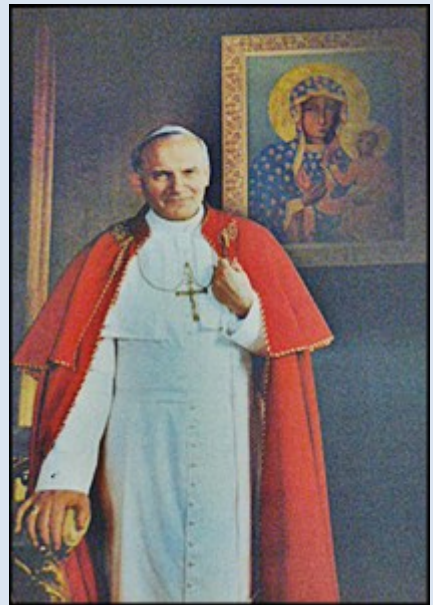
26. 06. 1981 - uroczystości Jernymyjskie, obrz w Różanostoku, obrz w Różanostoku, obrz w Różanostoku.

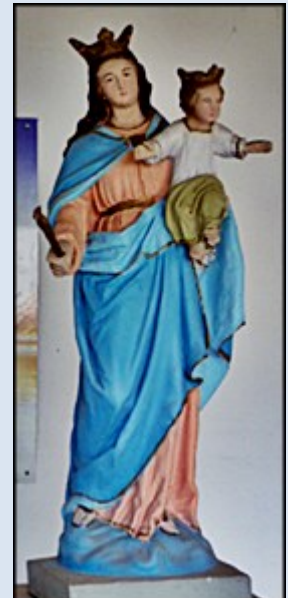
3. 07. 1988 - uroczyste ogłoszenie tytułu Sądzi i Cudotwórcy Obrzu obrz w Różanostoku, obrz w Różanostoku, obrz w Różanostoku.

Monsiawiony ks. Michał Kopecki
Apostol Obrza Miłosierdzia

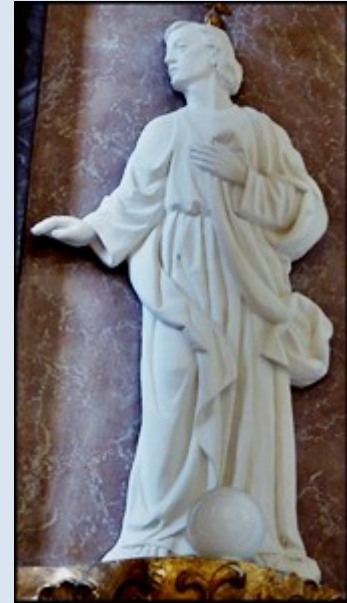

Jezus na krzyżu umiera

Jezus z krzyża zdjęty

Śługa Boża Laura Meozzi

(1873 - 1951)

Laura córka Aleksandra i Anieli z domu Mazzoni urodziła się 5 stycznia 1873 r. we Florencji. W 1877 r. bogata i szlachecka rodzina, przeprowadziła się do Rzymu, gdzie Laura ukończyła kolegium Sacro Cuore prowadzonym przez Siostry św. Doroty. Zdobyła tam szeroka i rozległą wiedzę.

W lipcu 1895 r. razem z Rita, rodzoną siostrą, wstąpiła do Zgromadzenia Córki Maryi Wspomożycielki. W 1898 złożyła pierwsze śluby zakonne. Pracowała głównie na Sycylii aż do 1922 r., kiedy to została wybrana, by stanąć na czele pierwszych sióstr salezjanek posłanych do Polski, podnoszącej się ze zniszczeń długoletniej niewoli i wojny. Pięknie rozwijające się dzieła wychowawcze w ośmiu domach, otwartych przez nią w latach 1922-1939, zyskały szerokie uznanie społeczeństwa oraz władz oświatowych i kościelnych.

Przynaglana przez konsula włoskiego do opuszczenia Polski zajętej przez dwóch okupantów, nie zgodziła się na wyjazd i ufając Miłosierdziu Bożemu przeżyła trudne lata wojny w Laurowie koło Wilna, czuwając z sercem Matki na rozproszonymi siostrami i przeszło setką sierot. Niewolę i biedę ostatniej II wojny światowej „mateczka” przeżywa z odwagą i miłością.

Wyróżniała się głęboką modlitwą, gorliwością apostołską, miłością do każdego spotykanego człowieka i do nowej Ojczyzny. Laura modliła się wiele jeszcze przed wstąpieniem do Zgromadzenia. Kiedy kierownik duchowy, salezjanin, rozmawiał z nią na temat powołania do sióstr Ks. Bosko, spędziła wiele nocy na modlitwie. Niestrudzona była jej gorliwość apostołska. Pomimo wielkiej biedy zdołała otworzyć domy rozwijając różnorodną działalność: domy dziecka dla sierot, szkoły i kursy dla dziewcząt. Umiała nawiązywać dobre relacje ze wszystkimi, poczynając od porzuconych dzieci, przez dziewczęta, siostry, nowicjuszek, postulantki, ludzi odrzuconych, prześladowanych, chorych a kończąc na osobach znaczących w społeczeństwie: biskupach, kapłanach oraz ludziach sprawujących władzę w urzędach cywilnych. Przeżyła agonię i męczeństwo Polaków w latach 1939-45. Pytana: „Tęskni Matka za Włochami?” Odpowiadała: „Mam dwie Ojczyzny: Włochy i Polskę; nie umiem powiedzieć, którą kocham bardziej”.

Po wojnie mimo podeszłego wieku z entuzjazmem i odwagą reaktywowała przerwana działalność, otwierając w krótkim czasie 12 domów na zachodnich i północnych terenach Polski.

Zmarła w opinii świętości 30 sierpnia 1951 r. w Pogrzebieniu (diecezja katowicka), gdzie znajduje się jej grób. Pozostawiła 26 domów, 122 siostry i 30 nowicjuszek. Do końca życia była dla wszystkich niedoścignym wzorem cnót i najczulszą Matką

zdjęcia: Jan Nitecki